

متن پرسش

سلام. جناب استاد این که گفته می شود شقی در بطن مادرش شقی است و سعید در بطن مادرش به چه معناست. و آیا ما شقاوت ذاتی داریم. به عنوان مثال شخصی که از راه حرام متولد شده است می گویند که در امور شر سرعت دارد و آیا این جزء تکوین اوست و بازخواست از این جهت نمی شود؟ و این مسئله چقدر در روحيات و تعالی روح او تاثیر می گذارد که به عنوان مثال نه می تواند امام جماعت باشد و نه مرجع تقلید با این که با تلاش بسیار و ریاضت های شرعی به مراتبی از علم و تقوا رسیده باشد و آیا اصلاً در عالم واقع شخصی را نمی توان یافت که حرام زاده باشد و به این مراتب برسد یعنی رشد او حد می خورد و یک سقفی دارد. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این روایت از زاویه های مختلف مورد بحث قرار گرفته است، بنده هم در آخر جزوه ی جبر و اختیار و یا در کتاب «انسان از تنگنای زمین تا فراخنای قرب» نکاتی را عرض کرده ام. حرف اصلی آن است که انسان در مقام عین ثابته اش که در علم خدا است شخصیت خود را انتخاب کرده و می تواند در عین مختار بودن آن را ادامه دهد و یا تغییر دهد و در مورد حرام زاده هم به همین معنا است که او در همان وجود عین ثابته اش اراده کرده حرام زاده باشد و لذا از مسیری متولد می شود که مسیر زنا است هر چند بعداً آن دو نفری که زنا کردند می توانند توبه کنند ولی آن فرد چون خودش این نوع تولد را انتخاب کرده است خودش مسئول انتخاب خودش می باشد با این همه می تواند تغییر جهت دهد و از اولیاء الهی شود با این تفاوت که چون اموری مثل مرجعیت را که یک امر اجرایی است و در جلوی چشم افراد است نباید به او داد تا قبح زنا نریزد. موفق باشید